

AÑO II

PALMA 20 DE NOVIEMBRE DE 1898

NÚM. 94

DOMINICA XXV

DESPRÉS DE CINCOGESMA.

La Resurrecció de la carn.

MAVENT fet Jesu-Crist indicacions del Judici Final als seus dexebles, alguns d'ells se prengueren la llibertat de preguntarlí quals seríen els preludis de la seua última vinguda y de la consumació dels sigles. A lo que respongué: «Hey haurá grans guèrres; l'esperit de divisió reinará per totes parts: les malalties contagioses despoblarán l'univers: la fam farà morir molta gent, y se notará una extraña irregularitat en les estacions, una gran destemplansa en los aires y grans temblors en la tèrra. A pareixerán molts de falsos profetas, qui farán coses tan extraordinaries y marevelloses, que fins els meteixos elegits (si fos possible) quedarian engañats, tenguenlós per el vertader Cristo. La corrupció de costums será general y assombrosa; apenas hey haurá fê: reinará la immoralidad y se veurán els meteixos vicis, abominacions y torpeses que se varen veure antes de venir el diluvi.....»

¡Quin cuadro mes ecsacte de lo que passa avuy en el mon! Ab tota intenció havem copiat aquest tros del capítol XXIV de Sant Matheu (que es de ahont está pres lo evangèli de aquesta dominica), perque mos pareix ha de imposar als homs de bona fê y los ha de inspirar un saludable temor, parant esment en los nostros dies.

Altres transtorns, añadeix Cristo, tendrán lloch en el mon sideral y en nostro planeta; y finalment anuncia la resurrecció de la carn diguent: que enviará els seus angels ab trompetas y grans veus y juntarán als escullits de los quatre vents... perque ahontsevuya que estiga son còs, allá se juntarán també les águiles.— ¡La resurrecció de la carn!.. Aturemmós un poch aquí, també d'intent, perque de cap manera, el mon, la carn ni el dimoni, poren sufrir que els bons cristians cregan en tal dogma del nostro Crèdo, sens oposar els seus espants. Però devem notar, que la Iglesia mos parla de la resurrecció de la carn, y no diu la resurrecció de l'homo encara que en es pareixe sia lo meteix, perque com s'homo consta d'ánima y de còs, y s'ánima es immortal, no anassem á creurer en la resurrecció també d'aquesta, lo qual suposaría la seua mort d'abans: y vat aquí perque diu simplement la resurrecció de la carn

ó sia dels nostros còssos..... Ah! y aquí es ahont mos surten els novells materialistas, els antichs epicureistas, etcétera, etc. els quals repicant esquelles y picaròls, volen fermos creure que de cap manera es la nostra ánima immortal, sinó que es ni més ni pús com la dels ases que ab sa mort, se desvaneix.

Que els tals tenguin la seua ánima d'ase, no mos costaria molt concedirlosó, pues viuen, pensan y obran com els ases: però que no vengan á dirmós que les nostres també heu son, perque, per molta que sia sa sabiduria, trabay los costará fermoshó creurer. Noltros sentim que la nostra ánima está dotada de rahó, enteniment y llibertat: la dels ases no te llibertat, enteniment ni rahó. Noltros coneixem el bé y el mal, y elegim librement una cosa ó s'altra: els ases obran no més per instint ó sia forsosament. Noltros sentim remordiments quant feim una mala acció, y experimentam goig quant havem realisat una obra bona; els ases ni senten remordiments, ni saben distingir entre accions bones ni dolentes. Noltros observam que els nostros desitjos no poren quedar satisfets ab tots los béns de la tèrra, y de aquí mos resulta una inclinació invencible á una altra vida més ditxosa. Els ases, en tenir sa manjadora plena, ja heu tenen tot, y no pensan ni tenen facultads per poder pensar ab altra felicitat. Tot aixó mos diu que la nostra ánima es immortal. Mes, també havem de creurer que els nostros còssos han de ressucitar un dia per tornar á juntarsé ab ella y participar també ó de la pena ó de la gloria, segons haurá estat el seu merescut y la participació en los actes d'aquesta vida. Tenguem això en conte á fi de ajustar els nostros actes á la lley que se mos ha dictad per alcansar le vida eterna.

¿Com podrá Deu fer tornar els còssos á la primera forma després de estar convertits en pols? Vad aquí la gran dificultat que veuen els inimichs d'aquest dogma. Y ¡ja se veu! que si Deu sols tengués un poder tan limitad com el seu toix, li havia de ser difícil obrar semblant resurrecció; però essent com es omnipotent, ¿li ha de costar molt tornarlos á la vida, p' el *meteix procediment* amb que los creá del no-rés?

Creguem, pues, noltros, en la *Resurrecció de la Carn* y en la *vida perdurable*... y anirem acertats.

MOSSEN JOAN.

PATRONA DE LA SETMANA

Dia 25.—Santa Catalina verge y martir.

La famosa ciutat d' Alexandria, fonch la patria d' aquesta Santa, Descendet d' una de ses més nobles famílies y dotada d' un còr gran, d' una intel·ligència privilegiada y d' una fê ardent, feu tals progressos en la virtut y la ciència, qn' als 18 anys poría discutir ab els més famosos filòsofs d' aquell temps. Sabé que per orde de Maximino se trobavan presos molts de cristiáns, que los feyan sufrir terribles torments y que tractavan de martirizarlos; y no poguent la seua gran caritat permanexer oculta, se presenta al tirano, reprén la seua crueldad y li prova ab claríssimes rahons, que la fé de Jesucrist es necessària per obtenir la salvació etèrna. Admirat Maximino del seu coratge y del seu sebrer maná prenderlê, y fé comparexer els homos més savis d' aquella ciutat per disputar ab ella, als quals prometé bona recompensa, si lograven convencerla y fér que adorás als deus de s' impèri. Però, succehí tot lo contrari, pues molts d' aquells que s' havian presentat, al sentir las paraules de Catalina, abrassaren la fé de Cristo, sentíntse com ella disposts á derramar la seua sanch en defensa de la doctrina cristiana. Vist lo cual, tractá Maximino de ferla apostatá per mèdi d' falagadures y promeses; més, vejent qu' era tot en vá, dispongué l' atormentassen cruelment y que, privada de tot aliment, fós tancada dins una fosca presó ahont la tengué per espay de 11 dies. Y cuant anaren á visitarla per curiosidat l' esposa de Maximino y el general del exercit, Catalina lográ ab sa predicació convertirlos y dispondrerlos p' el martiri que reberen poch temps després. Ab axó tregueren á Catalina de dins la pressó, y tractant de atemorisarla li posaren devant una roda armada de ganivetes ben esmolades per fér bocins el seu còs virginal; més li bastá una curta oració porque quedás convertida en pols aquella máquina infernal, y amb aquest miracle se convertiren multitud d' infeèls, lo que posá furiós al tirano, manant tot seguit que fós degollada. El còs d' aquesta verge se creu que per mans, dels angels, rebé sepultura dalt la montaña del Sinaí.

MOSSEN GASPÀR.

Notícies històriques.—L' arraval de *Sta. Catalina* de Palma, dú aquest nom, segons creim, d' haver s' hi erigit un convent y un Hospitalet baix d' aquella advocació, fundat y dotat, l' any 1345, per En Ramon Salellas, en compliment d' un vot que havia fet trobantse en gran temporal dins mar. Tirat baix aquell edifici, en rahó de ferse ses murades, lo passaren en el carrer del Sitjar, ahont encara hey hem concedit l' oratori amb son portal d' entrada á dit carré, (cuals baules de ferro y pila d' aygua beneyta, recullirem en lo Musèu Arqueològich.)

En dit hospital s' hi mantenían dotze mariners pobres é invalids; y, en temps nostro, (ja incorporat aquell establiment benèfich al Hospital General), encara se distribuían cada any, per la diada de *Sta. Catalina*, dotze dinars y dotze vestits á altres tants de pobres.

Lo antig retaule d' aquesta Santa, molt desgavellat, encara se veu en la capella que li destinaren devora s' escala del còr, en l' Iglesia de *La Sanch*; havent substituít s' imatge primitiva (que devía datar de sa fundació) per

un quadre modèrn de bén poch mòrit.

—La primera verge mallorquina que el catolicisme venera sobre los altars ha nom Catalina, qui de sa Patrona rebé favors, visquent sobre la tèrra.

—En es Port de Soller tenen per Patrona á la meteixaxa, que se venera en son oratori empeñalat, y tan pobre que fá plorera.

—Tal día com el de *Sta. Catalina*, enguañ en ferá tres que l' explosió de cartutxos de pólvora, en es rebellí des Camp pelat, causá 94 víctimes. (Preguem á Deu per son etèrn descans.)

Dit popular.—*Santa Catalina*: un més refina. (Perque cau 30 dies justs abans de Nadal.)

◇ F. ◇

DESCRUPOLS DE FRA GARGAY

I

D.ª Beatriu, educada á lo catòlich, feu la gran capritxada de admetre de *nóvio* á *D. Despreocupat*. Mentres duraren ses *flòs*, tot va aná en popa redona; però cuant vengueren ses *agostenques*... varen essê *figues d' altresostre*.

Si cuant es *nóvio* y sa *nòvia* se festetjan no deixassen ses *manades p' es rostoy*, anant á *cercá na Maria pe sa cuyna* ó á veure si sa *monea te coïa*, y pensassin que en tant son lícites ses *relacions* en cuant aquestes s' encaminan á un *fi sant*, com ho es s' estat d' es matrimoni, no hi hauría tantes *unions* esguerrades: tants de matrimonis desavenguts, tant de... *batiburrillo*.

Es festetjá es permés per l' Iglesia am s' objecte de que *ella y ell* puguen coneixersê mutuament, á *fi* de que, estudiats, un de s' altre, el respectiu caracte y ses respectives inclinacions, pugá fersê més lleugera la creu que se carregan.

Es festetjá es licit sempre y cuant s' el pren com un *noviciat* d' el sant matrimoni. Però com, en raríssimes ocasions, té aquest cayre, els joves van á casá, com aquell que diu: á la *babatlana*. Prenen es matrimoni com á *fi*, cuant efectivament no es més qu' un *mèdi*. Después d' anys y més anys de festetjá, un no té de s' altre el ver-tader coneixement; jes torrons venen després! No han fêt sinó engañarsê mutuament; s' han donat, per dirhó en mallorquí, *figues per llanternes*. *Ell* ha vist amb *ella* s' hermosura, sa riquesa, el *bon pico*, etc.; però no s' ha fitsat si es una *capet* ó si te dòts per administrá una casa y fer la ditxa de sa llar, ni altres cualidats que, en més ó manco proporció, deuen haver de adorná á una jova per ferlá dona de cà-seua.

A *ella*, sols l' importa qu' el seu futur espòs sía de *bona estampa* (plantós y bon mosso) y homo de *piñons*. No hi fa res que sía un *trápala*, un jugadó, un *capvayre* un *gomós*, un *curt de gambals*, un *frêt* en matèria de religió, un despreocupat y fins y tot un atèu. Tot això es *peiximiniuti*. Lo principal es una bona *posició social*; lo demés son viòles.

Les famílies, y sobre tot els pares, lluny d' evitarhó, heu fomentan; per axò son tantes ses maldicions que cauen demunt els pares per no haver evitat, cuant porien y devien, sa ruina de sos fills.

Frecuent es sentí, *amb sa bava que los cau*: —ma filla fa

un gran *partit*; ell es homo de molts de mils: es un poch *axí, axí* (vol dir indiferent en religió) però ella té criteri y bones mañas y... lo durá per bon camí...

Amb aquest sò l' enterran. ¡Ja 's de rahó que després hi ha *escrichs-escriòchs y croixits de camella!* ¡però.... antes, antes va dí en *Gañòt!*

Na *Beatriu* s' entusiasma amb sa *posició* d' en *Despreocupat*. ¡Seré una señora! ¡No me faltará res! Axò eran els seus pensaments; axò li *matava es pòrch*. De si un *Despreocupat* era bon catòlich... sa *derrera pussa que li picava*.

II

Tot passa en aquest mon: sa *lluna de mèl* també.

Acabat es pa de noces en *Despreocupat* torná á n' es *negoci* y na *Beatriu* reformá els seus actes de devoció sense descuidá ses obligacions de son nou estat.

Conegué llavò, encara que tart, que 'l seu espós tenia manco religió qu' es manech de sa granera.

Se colgava sense resá ni señarsê, s' alsava d' es llit sense passar un *Pare-nostro*; en una paraula: en tot era un *ca*, fora s' ànima.

Ella no poria esser traidora á ses seues creències; y ell les mirava ab riaya de desprèci. Aquí comensá sa lluyta: de aquí nasqué es primé seregay de llágrimas de na *Beatriu*, seregay que dintre poch mesos s' havia de convertir en riu gròs y caudalós.

Ell, en un principi, per allò dels miraments socials, acompanyá á missa á na *Beatriu* y com es ve lo de que: «*qui no está avesat á aná á missa, en es portal s' ajonoya,*» na *Beatriu* cregué dever seu ferli algunes observacions.

— Sent dirthó; però dins l' Iglesia m' has *fét empegahir*; has entrat sense prende aygo beneita, ni t' has señat; no t' has ajonoyat ni quant es sacerdot ha dit sa *pecadora*, ni t' has señat *per lo señal* quant han dit s' evangeli; t' has ajupidot, fent una fatxa ridícula, quant alsaven Deu; quant hem passat per devant sa capella de la Comunió no has fet genuflectió. Has ohit sa missa com un moix.

— No me vengas ab *perendengues*. He estat més á dins l' Iglesia avuy qu' en vint anys. Qui me trèu de la *Sanch*....

— Bò es que tengas devoció al Sant Cristó de la *Sanch*; es una piadosa imatge que mos recorda el misteri de la nostra redemeió; però dins el Sagrari hey está sa *Realidad*, el mateix Jesu-Crist tan alt y tan poderós com está en el Cèl. Axí es que en haverhí Corante-Hores mos hem d' aturá á fer s' estació al Santíssim y res pus.

— ¡Be predicás, dona! ¡Altres feynes tench! Si tú vols fé *moxigateries... á camí*; però deixem fe á mi; ets homos duim altres *quimeres*.

— No son *quimeres*; son obligacions sagrades. Si ha-gués sabut qui eres tú... te dich...

— Pots torná arrera.

— Aquí está, que no puch. ¿Perquè combregares quant mos casarem?

— Combregá... *ray*.

— ¿Vol dí que combregares sense haverté confessat?

— Deixa aná aquest *escrupols* de *Fra Gargay*. En tres anys que festetjarem ¿me preguntares may que opinava jo sobre aquest *ensiam*?

— ¡Combregá ab conciencia de pecat! ¡No 'n volia saber altra!

— ¡Que pecat, ni sant pecat!

— No digas *sant pecat*; es pecat excluyèx sa santedat.

— Be idò. Jo no vull mal á ningú, no he mort ningú, no he robat res á ningú; y lo que no vuy per mí, no heu vuy per ningú... ¿de que m' he de confessá si no tench pecats?

— ¡Ah tudossa! Ests un ase carregat d' unces y res pus. ¿Tal volta no hi ha mes pecats que matá y robá?

— No 'm vengas ab músiques celestials...; fé tu es teu cap envant y... cada cual sab quin pa l' assacia.

¿Que me vols fe morí boyet?

— Cristiá voldría ferté morí.

— Ja me basta haverhí nat, y... *callemos* sinó... jugará es bastó. Aquí no ests res ¿ho sabs?

— ¿Aquesta es s' estimació que me prometeres?

— ¿Me parlaves may de Deu durant el temps que mos festetjarem? ¿Que callas, eh? Haguéssem parlat clas abans y mos haurien entesos. ¿Ahont me vens ara amb *beatures* si en tot el temps de ses nostres *relacions* no somiares més que amb essê una *señora* de carruatje y teni vinticinch criats?

— Si ses coses se poguessen fer dues vegades....

— ¡*Escrupols* de *Fra Gargay!*.....

(Ella, apart, mentres feya es trò de plorá).— Jo en tench sa cupa; lo que m' interessava era es casá; però jo á les bones, á les bones, el tench de fe camviá.

(Ell, apart)— Ella te rahó: jo som un *animal*.

BRAULIO.

CRONICÓ DEL MES DE NOVIEMBRE

Día 10.— Dins Palma, els *aspirants* á sustituir al Alcalde Sr. Salom, se bellugaven ferm. (¡Com si ser *Administrador* d' una casa desmoralisada, desacreditada y endeutada, com heu es La Sala, fos un gran honor y una gran xeripa!)

Día 11.— Arribaren més soldats repatriats.

— Els diaris davan conte de que un expresidari intentá acometre al Sr. Rector de Sta. Margalida, si li gratificassin tan vil delicte. Venturosament la Justicia li posá ma demunt.

Día 12.— Vengueren més repatriats.

— A Pollensa frissavan de que es seu Batle *Ribotí* presentás sa dimissió, y éll feya oreyes de Consul. (*La Correspondencia*.)

Día 13.— Se sabé que la Reyna havia concedit condecoracions als Srs. de la Junta y als empleats majors de la Compañía de ferro-carrils de Mallorca, per los bons servicis que prestaren á les tropas quant corregeren p' els pobles d' aquesta illa.

Día 14.— L' Ajuntament acordá que la proposició del Sr. Pou, sobre cultivar tabac, á Mallorca, passás á informe de la Junta de Agricultura, per á que diga si els terrés de la nostra illa son apropiats per dit cultiu. (*La Ultima Hora*) ¡Sempre mos resultarán millós que 'ls de Cuba y Filipinas.

Día 15.— En sessió celebrada per la Diputació Provincial, el Sr. Socias parlá sobre s' establiment de la *Granja modelo*; y el Sr. Canals, proposá que, quant s' estudi y el modo de dur envant aquell projecte, se tenguin en conte les *observacions* fetes per *La Ultima Hora*, *La Unión Republicana* y MALLORCA DOMINICAL. (Mil gracies, per la part que mos toca d' aquella fina atenció.)

Día 16.— Plogué fort ferm dins Palma y casi per tota l' illa, inundant camps y casetes.

◊ F. ◊

Día 8 del corrent als setanta cinch anys, passá d' aquest mon al altre la ex-Gran Duquesa de Toscana Maria Antonieta, tía de D.ª Isabèl ex-Reyna d' Espanya, y mare del Sereníssim D. Lluís Salvador, Arxiduch d' Austria, señor de Miramar. Dita Señora, una de tantes víctimes de la unidat italiana, era ferventa Catòlica, y molt afecte á nostro Sant Pare Lleó XIII.

El Rey de reys haja rebut s'ànima en el Paraís dels justs, y don consol al Arxiduch Lluís, fill adoptiu de Mallorca per haver restaurat la memoria del Bto. Ramon Lull, y haver publicat les belleses naturals de la nostra illa. — MALLORCA DOMINICAL s' associa coralment al dol que dit Sr. Arxiduch experimenta.

ENVINAGRAT Y RONXETES

Feyna en diumenje.—Hem reparat que en sol fér el Tramvia que desde el Moll tragina mercancies á s' Estació del Ferro-Carril, á Palma. Si s' Empresa té permís de l' Autoritat egleciástica convendria publicarhó per evitar l' escandol; y si non té,..... cometen pecat mortal els qui obligan als pobres operaris á rompre el tercer Manament. Aquí no hey valen excuses: si som catòlics demostramhó practicament; comensant els cap-alts, sien qui sien. ¿Pensan que infringint els preceptes de Deu, á ff d' any, podrán repartir millor *dividendo* als accionistes? No es vè, no. A sa gran Farinera del Pont d' Inca també en feren fér de feyna molts de diumenjes, am s' afañ de poder moldre más prest. ¡Y que errats los han sortit els contes! Els señors que la muntaren un pich y un altre pich, en lloch de *convertir ses pedres en pá*, (proposicions que les fá el Dimoni) sols han lograt tot lo contrari, pues *el pa s' ha convertit en pedres*; y, si va axí, d' aquella gran mole aviat non romandrà pedra sobre pedra.

Señors Administradors del Ferro-carril: si teniu fè, preniu llum de na Pintora.

Obra per fer.—Al cap darrer pareix que comensan á estudiar la reconstrucció del còs de edifici de la Biblioteca Provincial que, fa prop d' un any, MALLORCA denunciá per ruinós, y l' apuntalaren.

Aquí, convendria que sa nostra Excm. Diputació hey posás, al manco, tant d' interés com n' ha posat per embellir el teatro principal, y son propi palau.

Tal vegada, si hey fessin lloch abastament, podrian acomodarshí els *Amichs del País* y la *Comissió de Monumentes* que no tenen domicilis propis ahont reunir-se.

¡Y parlam de Regionalisme y de fecundes iniciatives, y d' abolí sa malahida política!

Dilluns passat.—L' Ajuntament de Palma, aprová una proposició presentada p' els mestres picapedrers, á ff de que en ses contrates públiques, en lloch de contar el pedreñ per carretades, lo contassin segons el *sistema mètrich*. ¡Si, que li han fet poch favor al Ajuntament de Palma, els picapedrers suplicantlí que aplicás aquell sistema legal! Lo meteix proposaren á la Diputació provincial, y també heu aprová. Y ara tampoch deurán contar per carretades es pedreñ de ses *obres per administració*. ¡Malayre els nous sistemas!

Vot de gracias.—Els pares y mares de família, per conducte de MALLORCA DOMINICAL, lo donan de bon cor als Señors Governador de la provincia y Alcalde de Palma, interins, per haver dispost que les tavernes, casinos y cases de bordell se tanqui en punt de mitja nit. ¡Que de bregues, robos y pecats s' evitarán,... si fan cumplir ses ordes! Perque, la veritat: molts de pichs s' han dictades, però han durat de Nadal á Sant Esteva.

Señors Rosselló y Salom: Deu los pag el bé que fan.
¡Llástima que no les pugan fer tancar á les 12 del día, fins l' endemá á les 6 del matí!

Na Bastera nova.—*La Almudayna* de día 12 deya:

«Insistiendo en el asunto de la acequia que se contruye actualmente en la calle de los Olmos, y para mejor inteligencia de nuestra actitud en este asunto, conviene manifestar que no tenemos ningún prejuicio en contra ó en favor del contratista de la obra.

Los sensibles accidentes ocurridos en pocos días y la intranquilidad que en el público han dejado, son de naturaleza bastante á justificar un dictamen acerca de las causas que las motivaron, dictamen que pueda servir de rectificación si las obras en algo fuesen defectuosas, y de garantía de la seguridad general en caso contrario; evitando, sobre todo, que se extravíe la opinión, en un sentido ó en otro.

Por las razones expresadas apareció el llamamiento que hacíamos ayer á los correspondientes funcionarios y al señor Alcalde de esta ciudad.»

Una setmana abans l' Ajuntament havia resolt que una Comissió, assessorada per l' Arquitecto provincial, anás á fér un regonexament á dites obres, (que, desde son comensament devés es teatro y cap amunt, han donat molt que xerrá.) Ignorám que dit acord s' haja cumplit; lo que sí trobam es que: tratantse d' obres projectades y dirigides, amb plena competencia per s' Engiñer Municipal, á ningú correspon més que á éll meteix examinarlès, y donarlès per bén fetes ó per mal fetes. Per axò cobra mil duros de sòu cada any. Prescindir d' éll es tant com de clararló cómplice de aquelles faltes, ó inepte per desempeñar son càrreg; quant res d' axò podem imaginar que hey haji.

La Comissió de Monumentes.—S' ha dirigida al Exm. Sr. Ministre de Foment demanantlí que en lloch de trasladarse, al Arxiu Històrich Nacional, els documents que foren de les extingides comunidats relligioses, en aquesta provincia, com ha poch té dispost, se repleguin en nostre Arxiu del Reyne de Mallorca.

¡Lo de sempre! Fins que mos prenen lo que miram sens ferne cas, no mos desxondím á reclamarhó. Encara mos recordan els emperòns que posaren al Sr. Campaner (e. p. d.) per rebre els documents del extingit Consulat de Mar, en dit Arxiu de Mallorca. Y ¿Qui no sab el poch cas que en feyan d' un altre magatzem de papers y plegamins á l' Audiència, molts dels quals se varen vendre á pes, per fer cohuets ....? No fa 20 anys.

El Ancora publicá un programa de Govèrn, (fentlose *seu*) que se proposa dur á efecte el *partit catòlich nacional*, quant las Providencia crit als seus autors per sustituir la Masoneria que comanda en tota l' Espanya. Mos sembla que si lo haguessin suscrit amb sos noms y llinatjes tots els catòlics mallorquins de cara y uys, de posició independent, y d' honradès no entela-la per cap mira política, haurian fèt partidaris; però, axò de predicá darrera una cortina, com heu fan els redactors de cèrts diaris, ¡vaja! no es un procediment gaire apostòlich. Que mos digan ahont es *el Banderin d' Enganche*, y noltros mos hi assentarèm devant tothom.